

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : tbptdn@videotron.ca
WEB: WWW.VOVINET.ORG

số 691

05 tháng 10 năm 2008

Tờ báo hằng tuần ĐIỆN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Không Đến

*Hồn đến từ không cũng về không
Không cần trí tuệ chẳng còn mong
Giữ không làm đích là duyên tốt
Vận chuyển chánh pháp triển một lòng*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 19/12/98 đến 25/12/98

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ gì ai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Làm người thích thì thương không thích thì ghét tại sao ?
- 2) Người chưa thanh tịnh chưa thấu triệt tình thế của chính mình tại sao ?
- 3) Thiên cơ biến chuyển bất ngờ thì phải làm sao ?
- 4) Thiền sao mới đạt pháp ?
- 5) Thiện duyên tái hồi bằng cách nào ?
- 6) Tại sao mỗi mỗi phải thực hành nhiên hậu mới có kết quả tốt ?
- 7) Người chưa thực hành Pháp Lý nói đạo căn cứ trong cuộc sống mà luận thuyết có đúng không ?

<p>1) Montréal, 19/12/98 3 : 28 AM <i>Hỏi : Làm người thích thì thương không thích thì ghét tại sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa làm người thích lại mê không thích lại ghét là vì người ấy chưa hiểu lấy tâm thân của chính mình, thiếu trí và thiếu thanh tịnh</p> <p>Kệ : <i>Không tu khó tịnh khó làm thinh Không quý hơn sinh chẳng hiểu mình Lưu luyện không còn sanh động loạn Mưu đồ phá hoại lại phiền mình</i></p>	<p>2) Montréal, 20/12/98 3 : 39 AM <i>Hỏi : Người chưa thanh tịnh chưa thấu triệt tình thế của chính mình tại sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa người chưa thực hành nhịn nhục, chưa thấu triệt được chơn lý là gì xuất ngôn bừa bãi tạo động cho chính mình chẳng có ích chi</p> <p>Kệ : <i>Pháp lý mình tâm tự thực hành Sửa mình tiến hóa lại càng thanh Hồn là chánh gốc sao không biết Thanh tịnh cần tu quý thực hành</i></p>
<p>3) Montréal, 21/12/98 4 : 25 AM <i>Hỏi : Thiên cơ biến chuyển bất ngờ thì phải làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa thiên cơ bất khả lậu là mọi việc sẽ xảy ra bất ngờ, chánh phủ cũng sẽ bó tay, nhìn sự thật cảm động và tự cứu, loài người có thiên tánh bất phục bất cứ sự rắc rối nào xảy đến</p> <p>Kệ : <i>Duyên lành vẫn giữ âm thầm Tiến tới thanh cao tránh tạo làm Dứt khoát mưu cầu chung tiến bước Chung hành giải quyết tự xuyên tằm</i></p>	<p>4) Montréal, 22/12/98 8 : 15 AM <i>Hỏi : Thiên sao mới đạt pháp ?</i></p> <p>Đáp : Thừa muốn đạt pháp thì phải dứt khoát thiên trong thanh tịnh</p> <p>Kệ : <i>Nguyên lý êm xuôi rõ chính mình Tâm tu thanh tịnh hướng tâm linh Tràn đầy duyên đẹp trong thức giác Thành tâm tu luyện tự mình mình</i></p>
<p>5) Montréal, 23/12/98 8 : 07 AM <i>Hỏi : Thiện duyên tái hồi bằng cách nào ?</i></p> <p>Đáp : Thừa thiện duyên tái hồi bằng chơn tâm thực hành tự đạt</p> <p>Kệ : <i>Qui nguyên giếng mới hiện chơn tâm Chuyển tiến thực hành lý diệu thâm Trong đạo có đời duyên tự ngộ Cùng hành chung tiến ngộ chơn tâm</i></p>	<p>6) Montréal, 24/12/98 8 : 59 AM <i>Hỏi : Tại sao mỗi mỗi phải thực hành nhiên hậu mới có kết quả tốt ?</i></p> <p>Đáp : Thừa thực hành là tự khai triển, làm được hiểu được, thật sự dần thân tiến hóa hơn</p> <p>Kệ : <i>Thực hành chuyển tiến rõ chơn tình Tháo gỡ thực hư tự phát minh Thực triển chơn hành tâm đạt thức Bền lâu vững chắc tự qui hình</i></p>
<p>7) Montréal, 25/12/98 4 : 23 AM <i>Hỏi : Người chưa thực hành Pháp Lý nói đạo căn cứ trong cuộc sống mà luận thuyết có đúng không ?</i></p> <p>Đáp : Thừa đúng theo sự sống mờ mờ ảo ảo của chính họ mà thôi. Còn người tu Vô Vi nói với sự cảm giác trong thực hành khác hơn người chưa thực hành. Người đi trước cần thực hiện sự kiên nhẫn của chính mình mà truyền đạt cho người kế tiếp trong sự tự nhiên và hồn nhiên sẵn có. Người tu Vô Vi cần thực hành và nói thật qua sự trực giác của chính mình mà nói để học, dần thân phục vụ rõ rệt</p> <p>Kệ : <i>Vui hành phục vụ trí tâm thân Tự tiến tự tu chuyện tối cần Cống hiến chơn lời không tiểu xảo Thực hành mới thấy đạo cân phân</i></p>	

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GI ẢNG

Hỏi: Khi làm PLTC mà mê đi thì tốt hay xấu?

Đáp: Pháp Luân Thường Chuyển mà mê đi thì tốt chớ đâu có sao.

Hỏi: Thưa Ông Tám làm Pháp Luân mà không nhớ đếm.

Đáp: Không nhớ, thôi. Mình thiền luôn. Cái đó là nhẹ rồi. Khi mà nó không nhớ là nó thanh nhẹ. Hễ nhớ là đời rồi. Không không gian, không thời gian, không đếm xia, không suy tính, lúc đó là nhẹ rồi, nhưng mà biết hết, thấy không?

Hỏi: Khi qua phần thiền định cứ chuyển Pháp Luân thở nhẹ nhẹ chứ không thở hết sức như thở 6 cái được không?

Đáp: Bởi vì đúng mức thì tự nhiên nó phải nhẹ chứ không có ồ ạt nữa. Cứ việc làm rồi tới đó đúng mức là nó nhẹ hơi. Bởi tại sao? Khi mà đúng mức, ở trên này nó mở rồi, khi ông bắt đầu làm Pháp Luân là nó bắt đầu mê rồi. Nó mê một phần rồi nó mới hít nhẹ nhẹ được. Nó còn hít được vẫn cứ hít. Sau này nó hết hít được tự nhiên nó nhẹ. Lúc đó chúng ta mới thấy đã tiến lên trên chỗ nào, thấy không? Nó mê rồi thôi, muốn hít cũng đâu có được, hết hít rồi. Nó mở ở trong cái từng khác.

THƯ GỬI ANH THANH HÒA

Thưa anh Thanh Hòa,

Chúng tôi được biết anh mời Thầy đi San Diego vào tuần tới, nên viết đến anh lá thư này thông báo cho anh biết rõ tình trạng sức khỏe của Thầy.

Tuy sức khỏe của Thầy có phần khôi phục hơn lúc mới xuất viện nhưng cần theo dõi rất kỹ nếu không có thể ảnh hưởng đến tính mạng.

1. Mỗi tuần Đức Thầy cần có y tá đến thử máu để điều chỉnh thuốc uống giữ cho máu đừng quá loãng hay quá đặc (vì Thầy mang máy trợ tim « pacemaker »).

Thuốc này nếu dùng với thuốc thảo mộc không đúng thì sẽ bị xuất huyết.

(Bác Sĩ gia đình cũng cho biết là dùng pacemaker không nên châm cứu bằng máy điện).

2. Hằng tuần, Thầy cần chích thuốc tăng hồng huyết cầu, nếu không, hậu quả không tốt cho tim và thận.

3. Giờ giấc ăn uống, nghỉ ngơi phải điều độ vì mỗi ngày Thầy phải uống nhiều lần thuốc tây và phải tiếp tục tịnh dưỡng. Xáo trộn giờ giấc không tốt cho việc điều trị.

4. Thuốc men nhiều thứ khác nhau cần điều chỉnh hằng tuần nên dược sĩ chỉ cung cấp đủ cho mỗi tuần.

5. Nếu Thầy di chuyển máy bay sang nước ngoài đều không thể lấy bảo hiểm sức khỏe, vì hồ sơ bệnh lý Thầy có nhiều bệnh, hãng bảo hiểm không nhận. Vì vậy, khi di chuyển xa, nếu có điều gì cần điều trị rất khó khăn.

6. Trước ngày 27/10, Thầy phải thử máu lại và sau đó phải tái khám với Bác Sĩ về Thận.

Hiện nay, ở Montreal, Thầy đang được các Bác Sĩ am tường bệnh lý của Thầy chăm sóc tận tình và thay đổi chỗ ở sẽ gây khó khăn cho việc điều trị.

Hạng nhất là Thầy luôn luôn cần Bác Sĩ Tim và Thận biết rõ hồ sơ, theo dõi thường xuyên, bất cứ ở nơi nào.

Vì các lý do trên, việc Thầy rời khỏi Montreal rất nguy hiểm cho tính mạng Thầy. Chúng tôi thiết tha yêu cầu anh thông cảm và mang trách nhiệm hoàn lại việc mời Thầy đi San Diego để bảo trọng sức khỏe Thầy.

Kính thư,

Ban chăm sóc sức khỏe Thầy

DUYÊN PHƯỚC

Thân người khó được, phước đầu tiên
Kế, gặp Phật Tiên thuở hiện tiền
Ba, ngộ chơn thiên lo tịnh luyện
Tự hành tự giải thoát khùng điên.
TĐ. Phú Nhuận, 03/08/2008
Thiền Đăng.

=====

KIỆP NGƯỜI

Sáng, rõ đạo, chiều chết thánh thời
Tái sinh, kiếp kiếp thiện duyên đời
Kiếp người, bảy ức niên vô định
Trước nghiệp trần gian phủ khắp nơi
Tuồng hát, từng vai thay đổi lớp
Hậu trường, lau mặt lệ trào rơi
Áo đời cũ rách, đạo mai một
Lâm lạc, vô minh, uống kiếp người.
TĐ. Phú Nhuận, 28/09/2008
Huệ Tâm.

=====

KHÔNG TỐN MỘT CÂY NHANG

Thiền tu không tốn một cây nhang
Phá chấp phá mê không cúng đàn
Trụ đỉnh sơn đình lư nhiệt tỏa
Hương đăng bùng sáng hiển huyền quang.
Phúc Tâm Cà Mau 23/7/2008

=====

NGÀY MAI !

Trời mưa rơi cho lòng ta tê tái
Nhớ cố tri và ước vọng ngày mai
Ngày mai hạnh đức đủ đầy
Ngày mai bạn hữu sum vầy sớm hôm
Ngày mai đi sớm về hôm
Không còn sợ cánh lôm côm trong ngoài
Ngày mai trí Đạo sáng ngời
Dừng tâm vững bước đời đời dựng xây
CHA đang soi sáng ngày ngày
Dắt dìu con trẻ từng giây về nguồn
Bạn ơi hãy ráng quy hườn
Hư không đại định tình thương ngập tràn
Quyết tâm vượt mọi sóng càn
Có ngày hội ngộ vô vàn yêu thương!
Tân Phú 6h30 ngày 12-06-2008
Thanh Dũng

TÂM SỰ CỦA AI ... OI

Tháng năm, năm tháng dần trôi
Cho người tội lỗi đền bồi lập công
Ngày nào cũng nhớ cũng mong
Hành hành niệm niệm cho xong đời này
Để còn hướng đến trời mây
Bay cao bay bổng đến ngày bay xa
Chan hòa khắp chốn ta bà
Từ tâm sáng suốt, chính là cảm nang
Vượt bao khổ lụy nguy nan
Sao mà lỡ kéo thời gian tội tình
Một thời sống với đức tin
Một thời tu tập cho mình cho tha
Ai đang sở hữu hiền hòa
Nhiều kinh nghiệm sống gọi là phước ân
Gia tài của kẻ ăn năn
Thực hành tự cứu ích thân lợi hồn
Để còn phân biện đại khôn
Vui trong chấp nhận luyện ôn học hành
Lòng thành an ủi đỡ dành
Vượt gian nan khó tử sanh an bày
Trong lòng còn đó hăng say
Đường về xứ Phật có ngày đến nơi
Làm sao nói hết tuyệt vời
Một lần gặp Phật cho đời thêm hương
Nay còn thành ý cúng dường
Tây Phương Cực Lạc dẫn đường chúng sanh
Tuổi này nhớ lại tuổi xanh
Được bao nhiêu việc để dành thặng hoa
Học hành ở chốn ta bà
Đến ngày giả biệt thiết tha trở về
Coi như mình được hồi quê
Lập công tạo đức để về Tây Phương
Quê Hương trên ấy vẫn vương
Nhấn người cõi tạm khôn lường trước sau
Yêu quê tha thiết làm sao
Ám dương tương hội Trời trao đường về
Chuyên cần quyết vượt bến mê
Bên kia Bỉ Ngạn đề huề Thiền Sinh
Thì dù chán ngắt, buồn tình
Cũng xin nhớ đến quang vinh Quê Trời.
Hiệp bình Phước, 19/09/2008
Từ Hùng.

=====

DUYÊN NGHIỆP

*Dục tình mới nợ gút đầu tiên
Cột tiếp công danh, kể đến tiền
Giành giựt của đời sanh nghiệp chương
Tuổi già sức yếu biết mình điên.
TĐ. Phú Nhuận, 03/08/2008
Thiền sinh Phương.*

====

VÔ-VI TRÊN MỌI PHÁP

*Pháp ta luyện trụ thượng đỉnh yên
Tuổi trẻ suối nguồn luyện hạ điền
Một pháp Vô-vi trên mọi pháp
Cộng lại hai môn dễ bị điên
Phúc Tâm Cà Mau 24/7/2008*

BẠN ĐẠO VIẾT

ÁI NHIỆM

Khi người ta nói tới ái nhiễm là liên quan tới dục tình, nhưng thực ra là không hẳn như vậy.

Chúng ta thích một vấn đề gì đó thì đã nhiễm rồi, khi cái thích được thực hiện thì đã gây thành nhân và sau này mình có bồn phận gặt hái kết quả của nó mà thôi.

Người tu khi vướng bận vào những chuyện vật vãnh ngoài đời thì tức khắc thân tâm bất an, luồng điện phòng vệ của mình bị xăm hại chỉ vì còn mê đắm ngoại cảnh, sau đó, trạng thái tù túng, bức xúc sẽ xảy ra, là bị ái nhiễm rồi.

Cho nên khi tu hành thì mình phải cương quyết trên dưới một lòng, thẳng rắng một đàng mà đi, chớ có rẽ thuyền cập bến bất kỳ nơi nao ! vì luồng điện còn yếu, cơ tạng chưa thông, nếu mức độ ái nhiễm quá nặng, gây hậu quả nghiêm trọng, tức khắc Chư Tiên sẽ trừng trị thích đáng, chớ để lâu sẽ sa lầy, vô phương cứu chữa. Cũng dễ hiểu thôi, khi nhiễm bằng ý niệm thì thân lẫn tâm cũng đã đủ mệt rồi, còn nhiễm nặng là sẽ bỏ đạo.

Mình đừng tưởng bỏ đạo là khó, khi thân lẫn tâm lệ thuộc vào ngoại cảnh, câu mật niệm Di Đà đã bị tách ra khỏi luồng tư tưởng của mình rồi, tại sao bị tách ra vậy? Vì cái đam mê, ham thích chuyện đời đã lên ngôi thống trị, cái đạo lúc đó đâu còn ăn chung gì, bỏ cái rụp, cho dù mình có tu bao nhiêu năm rồi hoặc với pháp môn nào cũng vậy thôi !

Kiếp con người đang sống là ở trong thế giới ta bà, là thế giới của dục vọng, khát khao. Người tu phải có bồn phận thanh lọc thường xuyên và sống trong giáo pháp để tạo thói quen mới, tạo cái nền móng cơ bản để chuyên tâm, dần dần mình cảm thấy sống trong bề khổ mà tâm vẫn bình an, đi trong cõi mê mà hồn vẫn tỉnh là vậy.

Người ta hay nói hãy gắng hành pháp chánh đặng chánh giác, chớ kỳ thực nói thẳng vào cái thói quen tự tánh phát triển của chính hành giả mà thôi !

Nếu theo hệ của Chư Tiên mà sống, theo sự chỉ dạy của Chư Phật mà hành triển thì đó là một tập quán mang nghiệp thức của Tiên Phật, ái nhiễm cái nhìn của Tiên Phật thì bắt buộc phải đi theo con đường này sau giờ phút lâm chung, vì âm dương đồng nhất lý; ngược lại nhận pháp nhưng tâm tánh hành giả dung ruổi theo dòng đời, chỗ nào cũng gieo duyên nghiệp, thì khi bỏ xác hồn phách sẽ đi về đâu ? tất cả chúng sanh đều theo thói quen cũ mà ra đi, đó là luật nhân quả.

Tóm lại, khi ôm một giáo pháp để tiến tu, nhưng trên thực tế là đang hành pháp ái nhiễm của chơn lý vô thường, có điều là nhiễm thanh hay nhiễm trược mà thôi! Chớ cái trình độ tiến hóa của mình chưa đủ ở vào vị trí trung dung đại đạo, tức là nhất nguyên đại định, chánh đặng chánh giác được đâu.

*Tìm ra lý đạo vốn vô thường,
Ái nhiễm do mình quá luyện thương.
Thẳng tiến đạo sa do tánh khởi,
Thói quen tự giác rẽ phân đường.*

Tao Đàn PN, 22/09/2008
Thiền Sinh Phương.

====

ĐƯỜNG VỀ XỨ PHẬT

**Thân người khó được ,
Phật pháp khó nghe
Duyên lành khó gặp
Xứ Phật khó về.**

Thưa quý bạn ,

Theo tin tức được biết số người tham dự Hội Tết Vô Vi 2008 (Đại Hội Vô Vi Thế Giới Viễn Tiền) vẫn tiếp tục gia tăng . Chung vui niềm vui đó ,**gian hàng Kính Biếu Miễn Phí băng giảng của Đức Thầy** ,do Trung Tâm Vô Vi WashingtonDC thực hiện ,hân hoan tăng cường thêm nhiều băng giảng đặc sắc khác . Tuy nhiên không thể tiết lộ danh sách bây giờ ,vì muốn tạo sự bất ngờ lý thú. Và để xem quý bạn nhận được Lộc gì trong dịp Tết năm nay . Chỉ bật mí nhỏ ,là trong số đó có MP3 Nhân Gian Du Ký , MP3 Kinh A Di Đà chú giải .
Nồng nhiệt đón chào quý bạn quang lâm ,tay bắt mặt mừng ,chung vui sum họp .
Kính bái ,

Võ Quang

Thưa quý bạn ,

Thân người khó gặp ,chúng ta đã may mắn có được thân người rồi.
Phật pháp khó nghe , chúng ta đại phước đức đã nghe được Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.
Duyên Lành khó gặp , Chúng ta đã có duyên lành gặp được Thầy hay ,bạn quý.
Xứ Phật khó về , chà có về khó về thật đó ?
Thế nào là xứ Phật ? Vì chúng ta chưa đến xứ Phật ,nên chúng ta thường mừng tượng xứ Phật là nơi không khí trong lành ,thanh nhẹ .Cây cối xanh tươi.Hoa thơm đủ sắc màu . Đường sáng ngời bảy báu.Chim trời nói pháp. Mọi người đều đẹp đẽ ,hồn nhiên. Cảnh trí huy hoàng ,trật tự.Người người đối xử với nhau tử tế ,thật thà giúp đỡ lẫn nhau . Còn được nghe Phật thuyết pháp , dẫn giải chơn lý siêu phàm ,giúp người nghe dễ dàng thăng hoa ,đạt đạo .
Bây giờ ta hãy nhìn về Đại Hội, Tết Vô Vi . Chúng ta có lẽ cũng đồng ý với nhau là : ở Đại Hội Vô Vi ,hội trường được trang trí đẹp mắt ,trang nghiêm . Ở Hội TẾT Vô Vi , mọi người đều vui vẻ , ăn mặc lịch sự ,tươm tăt .Tận tình giúp đỡ lẫn nhau ,hồn nhiên với những nụ cười dòn tan bất tận .Tạo thành một không gian đầm ấm ,nhẹ nhàng .Mọi người đến đây đều cảm nhận rất thân thương ,như đã quen nhau ở kiếp nào. Và cũng được nghe lời Phật giảng dạy....
Như vậy , Đại Hội , TẾT Vô Vi, có khác nào nơi xứ Phật đâu !
Do đó ,khi chúng ta có duyên lành tham dự Hội Tết Vô Vi ,có nghĩa là đã may mắn đến được một xứ Phật nhỏ ,thì con đường đến xứ Phật lớn ,chắc nào có khó khăn chi ?
Như vậy, “Xứ Phật khó về “ , đối với hành giả Vô Vi không thành vấn đề . Hành Thiên Vô Vi nghiêm chỉnh ,đúng pháp ,siêng năng ; chắc chắn : Xứ Phật Dễ Về .
Nói thì nói vậy cho oai . Hành Thiên mà không nhịn nhục được ,còn mê chấp hơn thua ,không nhẫn ,không hòa ,có lẽ : Xứ Phật Khó Về thật !

Chúng ta về xứ Phật bằng phần hồn minh mẫn, sáng suốt. Nếu còn hơn thua về xác phàm ,thì làm sao thoát xác để mà thân ngoại thân đây ?

Thôi thì nghĩ lại mà xem ,
Xuống trần ta lại đem thân đọa đày .
Ngày đêm trần trở miệt mài ,
Đến khi tỉnh giấc ngày dài mất đi.
Làm sao để ngộ thiên di ,
Chữ không ta giữ ,Thiên môn trở về .

Chúc quý bạn ,
Ta hãy nhớ hành Thiên giờ Tý.
Gắng công phu ,công quả ,công trình.
Tam công phát triển không ngừng nghỉ,
Xứ Phật đường xa chẳng ngại ngùng.
Ngại ngùng là lỗi nơi ta đó ,
Ngó trước ,ngó sau chẳng ngó mình.
Thôi thì hãy giữ tâm thanh tịnh ,
Thấu hiểu chiều sâu hiểu rõ mình.

Kính chúc quý bạn Thân Tâm An lạc ,Vạn Sự Như Ý .
Nam Mô A Di Đà Phật
Vạn Vật Thái Bình

Kính bái ,

Võ Quang
Trung Tâm Vô Vi Washington, D.C.